

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GEHEIM RECEPT

blijspel in vier bedrijven

door

Georgette Jouck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.2022

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

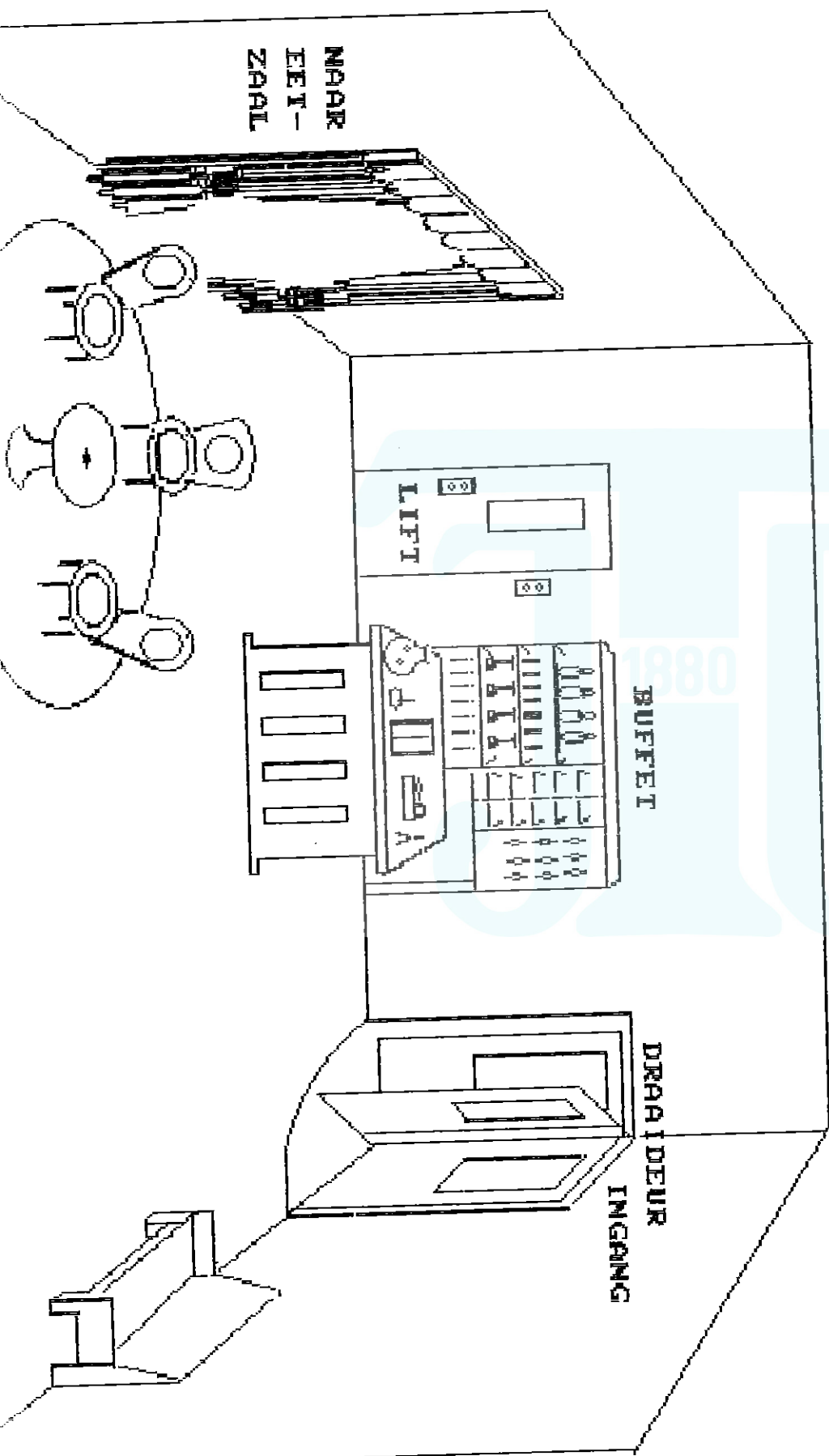
BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GEHEIM RECEPT* op te voeren moet de naam van auteur *GEORGETTE JOUCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1993/220/005
ISBN 978-90-385-02212

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Georgette Jouck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(6 dames - 6 heren)

JULIA - Hoteluitbaatster ± 35 jaar

LOWIE - Hotelbediende ± 20 jaar

TUUR - Hotelbediende ± 20 jaar

LEON VANDERSTEEN - Hotelgast ± 40 jaar

ANGELE VANDERSTEEN - Vrouw van Leon ± 40 jaar

BERT VAHAMEL - Hotelgast ± 40 jaar

MARIE VANHAMEL - Vrouw van Bert ± 40 jaar

SARA VANHAMEL - Dochter van Bert en Marie ± 18 jaar

MAGGY VANHAMEL - Dochter van Bert en Marie ± 17 jaar

ALFONS BOSMANS - Hotelgast ± 65 jaar

MATHILDE BOSMANS - Vrouw van Alfons ± 65 jaar

ANDRE - Veldwachter ± 35 jaar

E E R S T E B E D R I J F

Vrijdagavond rond zes uur

(Leon en Angele komen het hotel binnen beladen met koffers. Ze hebben hun vakantie geboekt in de Ardennen. Ze kijken rond maar zien niemand. Leon slaat driftig op de bel.)

ANGELE : Maar blijf toch kalm er zal wel iemand komen.

LEON : *(Belt opnieuw)* Ze hebben hier precies tijd genoeg.

ANGELE : Gaat het al beginnen ja, we zijn nog niet binnen of meneer verliest zijn geduld al !

LEON : Ik ben in verlof, Angèle en dat betekent rusten, me niet opwinden en lekker niks doen. Maar hier laten ze me een uur wachten zodat de vrijdag er bijna opzit.

ANGELE : Niet overdrijven, manneke, want daar ben je sterk in, dat weten we...

LEON : Nee, jij moest zo nodig naar de Ardennen: wandelen, bah ! Als er iets is dat ik hartsgrondig haat dan is het wel wandelen.

ANGELE : Naar zee wil je ook niet, Jij wil niks.... behalve vissen, thuis achter in de beek!

LEON : Dat is tenminste vakantie voor mij. maar ja, ik moet madame altijd volgen!

(Julia is de hoteluitbaatster en Lowie de garçon. Beide komen op in hevige ruzie. Ze zien Leon en Angele niet.)

JULIA : Zo niet Lowieke, dat blijf ik niet verdragen: je doet de ganse dag niets anders dan rondlummelen en iedereen in de weg staan. Je gaat nu eindelijk je

handen uit de mouwen steken, of je vliegt vandaag nog aan de deur dat is wat anders hé! Goed verstaan?

LOWIE : Maar mevrouw, al wat u opdraagt krijgen nog geen tien garçons voor mekaar.

JULIA : Dus jij vindt het teveel wat er van je verwacht wordt? Luister eens kadéé, jij bent liever lui dan moe! En nu ga je dadelijk, zoals ik gezegd heb, de bedden opmaken, de baden van de badkamers uitschuren, de eetzaal dekken, in de keuken 50 kilo aardappelen schillen, het terras borstelen en de auto wassen. En zorg dat je om vijf voor twaalf in de eetzaal aanwezig bent om de gasten te bedienen. Dat is alles.

LOWIE : En wanneer mag ik dan nog ademen?

JULIA : Nog een grote mond opzetten? Maak dat je aan 't werk bent, het geld groeit niet op mijn rug hoor!

(Lowie af. Julia ziet ineens de klanten en wordt poeslief)

JULIA : Goede morgen mevrouw, meneer, hebben jullie gereserveerd?

LEON : Dat wordt tijd, wij staan hier al een kwartier te wachten. Gaat dat hier altijd zo?

JULIA : Neem mij niet kwalijk meneer, maar het personeel van tegenwoordig... Je kunt beter alles zelf doen.

ANGELE : Ach, zolang was het ook niet Leon en daarbij, wij hebben toch vakantie.

LEON : Dat wil niet zeggen dat wij die wachtend moeten doorbrengen!

ANGELE : 't Is al goed en kom nu terzake a.u.b.

LEON : Goed. Een tweepersoonskamer mevrouw met uitzicht op de vijver en het park zoals besteld. Je kan hier toch vissen, hoop ik?

JULIA : Zeker meneer, zeker. Dit weekend is er hier een plaatselijk viskampioenschap. U kunt nog tot twaalf uur morgenmiddag inschrijven. Ik verwacht trouwens

nog volk dat ingetekend heeft. Hier zijn de inschrijvingsformulieren.

ANGELE : Ha neen, dat heb jij al die tijd geweten en daarom ging het zo gemakkelijk om je mee te krijgen. Alles komt uit, dat zie je wel!

LEON : Je gaat toch niet moeilijk doen zeker; ieder zijn verzetje: Jij wandelen, ik vissen.

ANGELE : Alleen wandelen zeker, gij zijt ne schone!

LEON : Ik ga toch ook alleen vissen..

JULIA : Dus een tweepersoonskamer, dat is dan in orde. Als u hier even wil tekenen, dan brengt Tuurke u wel naar uw kamer. Om twaalf uur wordt het eten opgediend. U kunt wel om 11 uur hier terecht voor het aperitief.

ANGELE : Dank u mevrouw, wij zullen er het beste maar van maken.

(Julia belt om Tuur.)

TUUR : *(op)* Heeft u gebeld mevrouw?

JULIA : Breng deze mensen naar kamer acht en kijk of alles in orde is.

(Leon, Angele en Tuur af. Julia schrijft nog wat in de boeken . De volgende klanten komen binnen met visgerief en valiezen. Ze hebben veel moeite om door de deur te geraken. Vader Albert, moeder Marie en de twee dochters Sara en Maggy op. Allemaal fanatieke vissers.)

ALBERT : Eindelijk zijn we er.

MARIE : Ik sta er ook van te kijken, dat zijn we van jou niet gewend.

SARA : Heb je gezien hoeveel volk daar aan de vijver zat, het kan hier spannend worden.

MAGGY : Die zullen we eens leren wat vissen is, hé pake ?

ALBERT : Zeker kindje, hier worden wij gegarandeerd kampioen, let op mijn woorden.

MARIE : Zorg maar dat we op onze kamers komen zodat we kunnen uitpakken, de rest komt later wel.

ALBERT : Goed vrouwke, daar wordt voor gezorgd. (*Albert gaat naar de receptie.*) Twee kamers voor twee personen alstublieft.

JULIA : Ja zeker meneer. Uitzicht op de vijver? Ja mevrouw, op de vijver zodat ik mijn concurrenten in het oog kan houden.

JULIA : Wilt u dan hier even tekenen, dan zal Tuurke u naar uw kamer brengen. (*Julia belt.*)

(*Tuur komt op. Hij is onder de indruk van het vrouwelijk schoon.*)

JULIA : Breng deze mensen naar de kamers zes en zeven.

(*Tuur probeert al de bagage van de meisjes te nemen, wat hem nauwelijks lukt.*)

SARA : Zal ik even helpen?

TUUR : Neen, neen juffrouw, het zal wel lukken.

MAGGY : Kom geef hier.

(*Tuur laat nu Maggy alleen sleuren aan de valiezen en het visgerief en maakt de weg vrij voor Sara, zich niet bekommerend om Maggy.*)

JULIA : (*woedend*) Tuur, de bagage!

ALBERT : Ik zal wel helpen.

MARIE : Eindelijk, ik was mij al aan 't afvragen hoelang dat spelleke nog ging duren.

(*Allen af.*)

LOWIE : (*Op - is een sigaret aan 't rollen.*) Als ik de tafels in de eetzaal moet dekken, kan ik de aardappelen niet schillen en dat is alle twee belangrijk; dus doe ik beter niks. Hier wat rusten dat is het beste voor het ogenblik.

MAGGY : (*op*) Zeg jongeman, in mijn kamer zijn de bedden niet opgemaakt!

LOWIE : (*Ziet Maggy die hem dadelijk in de smaak valt.*) Wablieft, dat is ook wat. Daar zal ik eens persoonlijk voor zorgen juffrouwke. Want als ze mij hier niet in dienst hadden, alles zou in 't honderd lopen.

(Lowie en Maggy af. Tuur en Sara op.)

TUUR : Dus jij weet alles af van haken, visvoer en vissen? Dat lijkt mij zeer interessant, kan je mij dat niet leren? Eigenlijk heeft me dat altijd geïnteresseerd en met zo'n liefvallig meisje als leermeesteres moet het een koud kunstje zijn om dat onder de knie te krijgen.

SARA : Sara is mijn naam.. je mag Sara zeggen hoor..

TUUR : Sara.. mooi... zeer mooi en.. het persoontje Sara mag er ook wezen..

SARA : Charmeur, maar je mag dat alleen maar zeggen als je geen les van mij krijgt. Onder de les blijven we zakelijk. Goed?

TUUR : Zeker mijn poppeke, zeker!

JULIA : (*op*) Lowie niet gezien Tuur?

TUUR : Neen, mevrouw Julia.

SARA : Ik wel, die was zojuist Maggy, mijn zus, haar bed aan 't opmaken.

JULIA : Is die daar nog steeds mee bezig? Ik weet echt niet wat aanvangen met die kerel. (*Julia naar receptie.*)

TUUR : Kom Sara, ik breng je even naar je werkterrein, de vijver dus.

SARA : Dat is zeer aardig. *(tot Julia)* Het personeel valt hier reuze mee mevrouw, dat zie je ook niet vaak meer.

JULIA : Van Tuur hebben we niet te klagen juffrouw, maar onze Lowie dat is de nagel aan mijn doodskist

(Tuur en Sara af. Fons en Mathilde -ouder echtpaar-komen op.)

FONS : Goede morgen, mevrouw, heeft u nog iets vrij want ik zie buiten nogal veel auto's staan?

JULIA : Jazeker meneer. Het is misschien ook om te vissen?

MATHILDE : Neen, niet om te vissen, maar om te wandelen.

FONS : Geef ons maar een rustige kamer als dat kan.

JULIA : Komt in orde meneer, kamer vijf, wilt u mij volgen.

(Julia, Fons en Mathilde af. Even is het toneel leeg dan komen Julia en Lowie op)

JULIA : Ben je nu eindelijk klaar Lowie, want ik heb opnieuw een lijst met werkjes voor je gemaakt.

LOWIE : Mevrouw, ik heb ook maar twee handen zulle!

JULIA : Je hebt ze wel, maar je gebruikt ze nooit.

LOWIE : Er zijn er die vinden dat ik ze goed gebruik!

JULIA : Dat zal dan toch niet om te werken geweest zijn.

LOWIE : Daarin heb je gelijk, maar er is ook nog wat anders dan alleen maar werken, hé mevrouw. En dat wordt hier teveel vergeten!!

JULIA : Jij denkt zeker geld te verdienen met je mooie praatjes? Maar niet met mij manneke, niet met mij. Hier wordt gewerkt of hier wordt niets, maar dan ook niets betaald, knoop dat goed in je oren!

LOWIE : Het komt in orde, mevrouw. *(af)*

LEON : *(op)* Kan ik hier ergens visgerief huren?

JULIA : Dat kan. Ga maar naar de vijver en vraag naar Tuur, die zal je wel het nodige bezorgen.

(Leon af.)

ANGELE : *(op)* Mag ik een sterke tas koffie, dan ga ik daarna een flink eind wandelen... om er in te komen, begrijp je?

JULIA : Zeker mevrouw, ieder moet doen waar hij zin in heeft nietwaar. Het is tenslotte vakantie.

(Julia gaat koffie halen en Angele installeert zich in de zetel)

JULIA : Alstublieft, uw koffie en ik heb ondertussen de plannen van de wandelwegen meegebracht. Ik heb ze zelf uitgestippeld: er is keuze uit drie wandelroutes; vijf, acht of twaalf kilometers.

ANGELE : Dank u. Die ga ik eens allemaal uitproberen. De afstanden vallen aardig mee en ik ben wel 't een en 't ander gewend.

LEON : *(Op - nat tot aan de knieën)* Zeg, die fameuse Tuur met zijn uitleg over haken en visstokken en visvoer is ook in de vakantie naar school geweest zeker? Die spreekt niet alleen met zijn mond maar ook met zijn armen en benen. Die geeft me een mep dat ik in de vijver terecht kom. Ik heb de schade nog een klein beetje kunnen beperken door mij aan een struik vast te pakken of ik was verdronken.

JULIA : Dat verwondert mij van Tuur, die is nochtans altijd voorzichtig

ANGELE : Het was te denken, je laat ze vijf minuten alleen en er zijn al problemen.

(Albert en Marie op.)

ALBERT : Meneer, je zou laarzen moeten dragen. Dat heb ik nog niemand zien doen, zonder laarzen door het water waden om te vissen. Daarvoor moet je een echte liefhebber zijn!

LEON : Luister eens goed hier meneer: ik vis op mijn manier, goed verstaan? En zelfs als ik tot aan mijn kin in het water sta dan is dat nog mijn zaak, gesnopen?

ALBERT : Ik wou je alleen maar goede raad geven; maar als jij het beter weet, mij niet gelaten.

ANGELE : Leon, hou op met je gezever; 't is altijd iemand anders' schuld. Dat weten we nu ondertussen wel. Ga naar boven en kleed je om.

(Leon mokkend naar boven.)

ANGELE : Neem het mijn man niet kwalijk meneer; 't is juist een klein kind. Wij hebben geen kinderen meneer en ik heb hem misschien wat veel verwend.

ALBERT : Ach mevrouw, ik stoor mij daar niet aan hoor. Ik zal hem wel in de gaten houden en hem ook wat kneepjes van het visvak leren.

ANGELE : Doe dat alstublieft niet als je het op prijs stelt dat we een rustig week-end hebben. Anders ga je de dag vervloeken dat je hem tegengekomen bent.

MARIE : Dat zal wel meevallen, Albert is nogal ne kalme. Albert ga nu maar eens kijken waar ons Sara zit! *(tegen Julia)* Mevrouw mag ik ook een tas koffie dan kan ik rustig kennis maken met mevrouw Angele.

JULIA : Zeker, als iedereen zich hier maar goed voelt, dan ben ik ook tevreden. *(af)*

ANGELE : Kom jij ook om te vissen, Marie?

MARIE : Neen zeker niet, ik moet al twintig jaar lang luisteren naar de sterkste vissersverhalen zodat ik nu geen vis meer kan rieken of zien en dat geldt van de kleinste goudvis tot de grootste walvis. Neen, ik kom om een frisse neus te halen en een paar stevige

wandelingen te doen, mijn hoofd leeg te laten waaien, anders kan ik het echt niet meer aan

ANGELE : Dat had niet beter kunnen uitkomen; ik ben ook een fanatieke wandelaarster en natuurliefhebster.

MARIE : Laat ons er dan maar dadelijk aan beginnen. (*beiden af*)

(*Lowie en Maggy op.*)

LOWIE : Nee kindje ik vis niet graag; er is eigenlijk weinig dat ik wel graag doe, maar je handje vasthouden terwijl jij aan ' t vissen bent dat zou ik nog net kunnen doen.

MAGGY : Dat is meer dan voldoende; ik heb me altijd een vriend gedroomd die gewoon doet wat ik graag wil en niet eentje die overal commentaar op heeft!

LOWIE : Awel, dan gaat ge van mij heel content zijn.

(*Tuur en Sara op.*)

SARA : Maggy, mag ik je voorstellen aan mijn nieuwe vriend Arthur. Ne ferme hé?

MAGGY : En ik heb ook niet stil gezeten, mag ik je voorstellen: mijn vriend Lodewijk.

SARA : Ik zie het, dat gaat voor ons het week-end van ons leven worden. Ik hoop alleen maar dat ma en pa geen problemen maken.

TUUR : Wat kunnen die op ons aanmerken, wij zijn toch allebei een toonbeeld van vlijt, vooral ik dan. Bij Lowie is dat iets minder, ha,ha,ha.

LOWIE : Niet te persoonlijk worden Tuur, ik doe mijn best maar alles wat hier gecommandeerd wordt krijgt een gans legerbataljon niet klaargespeeld op een voormiddag.

(*Leon op.*)

LEON : Voila, de schade is weer hersteld. Blijf jij voorlopig maar uit mijn buurt en hou vooral je armen en benen stil als je tegen mij praat en blijf zeker een meter van mij weg; dan kan er zeker niks gebeuren. Hoop ik toch!

TUUR : Het was een dom ongelukje en het zal niet meer gebeuren.

LOWIE : Weer overmoedig geweest, hoor ik. (tegen Leon) Met dat manneke hebben wij al vaker problemen gehad. Met mij gebeurt zoiets niet; ik hou mij altijd op een veilige afstand van alles, zeker als er te werken valt. Daarbij, dan loop je ook niemand in de weg

MAGGY : Is hij niet perfekt?

TUUR : Dat hangt er van af hoe je het bekijkt, maar DIE perfektie zal niet veel geld in het laadje brengen meisje. Heb je daar al eens aan gedacht?

MAGGY : Moei jij je maar met je eigen zaken: Lowie duwt geen weerloze mensen in het water, dat doen alleen maar bemoeials lijk jij.

SARA : Al wat je wil Maggy, maar beledig je eigen vriend en niet de mijne.

JULIA : (op) Lowie en Tuur, zo gaat die ballon niet op. Gadedelijk alletwee aan jullie werk. Jullie zijn niet ingehuurd om de gasten te amuseren. Als het eten om twaalf uur niet klaar is dan gaan jullie zeker op de borden zitten? Vooruit aan de slag; ik wil jullie hier niet meer zien voordat alles en ik zeg ALLES kant en klaar is, begrepen?

MAGGY : U moet die jongens de tijd gunnen om zich ook wat om de gasten te bekommeren, dat zal uw zaak zeker ten goede komen.

JULIA : Daar zal ik mij wel honderd percent voor inzetten.

SARA : Maar wij verkiesen toch die twee aardige jongens, nietwaar Maggy?

JULIA : Daar kan ik heel goed inkomen en daar heb ik alle begrip voor, maar eerst het werk en dan de meisjes.

MAGGY : (*tegen Sara*) Willen wij die twee lieve mannekens een handje toesteken, dan hebben ze straks meer vrije tijd om aan ons te besteden?

SARA : Goed, als mevrouw daar geen bezwaar tegen heeft?

JULIA : Zoiets kan ik toch niet toestaan, u vergeet dat u hier betalende gasten bent!

MAGGY : U hoeft dat toch tegen niemand te zeggen en zeker niet tegen onze pa, tenslotte halen wij er het meeste profijt uit.. Alstublieft zeg ja...toe ..?

JULIA : Maar jullie draaien hier alle rollen om. Dat zou wat moois worden als ik jullie je gang liet gaan.

SARA : U heeft er toch niets mee te verliezen? Vooruit zeg ja...

JULIA : Wel, doe dan wat je niet laten kunt; ga je gang maar.

SARA EN MAGGY : Dank u, dank u (*beiden af*)

JULIA : Dat is dan mooi meegenomen, werken en er ook nog voor betalen. Ik heb weer alle geluk vandaag. (*af*)

(*Fons en Mathilde op.*)

FONS : Voilà, we zijn geïnstalleerd en ze zullen er ons niet zo gauw meer uitkrijgen.

MATHILDE : Dat is werkelijk je beste idee sinds jaren. Als we hier een tijdje kunnen blijven, ons goed verwarmen, lekker eten en dan stillekens vertrekken zonder te betalen. Ik weet wel dat het oneerlijk is, maar zeg het nu zelf; we kunnen toch niet anders! Met ons klein pensioentje lopen we niet ver en het leven wordt alle dagen duurder.

FONS : Luister vrouwtje, we moeten voor ons eigen zorgen. Wij kunnen er toch ook niet aan doen dat de staat niet meer geld over heeft voor zijn bejaarden. Wij zullen onze plan wel trekken en als ze ons pakken dan zitten wij toch ook droog, dus dat blijft hetzelfde.